

U s n e s e n í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl vyšší soudní úřednicí Bc. Ivetou Turkovou v insolvenční věci dlužníka **STAVCENT, a.s., IČ 46678298, Jarošovská 753/II, 377 01, Jindřichův Hradec**, o insolvenčním návrhu Eurospol Group s.r.o., IČ 28063708, Vrbenská 2 – areál E.ON, 370 01, České Budějovice, právně zastoupeného na základě plné moci Mgr. Jaroslavem Tajbrem, advokátem se sídlem U Nikolajky 5, 150 00 Praha 5, **t a k t o :**

I. Insolvenční návrh věřitele – insolvenčního navrhovatele Eurospol Group s.r.o., IČ 28063708, Vrbenská 2 – areál E.ON, 370 01, České Budějovice, ze dne 2.5.2012 **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Insolvenčním návrhem ze dne 2.5.2012, jež byl podepsanému soudu doručen téhož dne, se věřitel – insolvenční navrhovatel, společnost Eurospol Group s.r.o., IČ 28063708, Vrbenská 2 – areál E.ON, 370 01, České Budějovice, domáhala toho, aby soud rozhodl o úpadku dlužníka, společnosti STAVCENT, a.s., IČ 46678298, Jarošovská 753/II, 377 01, Jindřichův Hradec, z titulu neuhrazených věřitelových pohledávek. Vyhláška podepsaného soudu ze dne 2.5.2012, č.j. KSCB 26 INS 10694/2012-A-5, o zahájení insolvenčního řízení ve věci jmenovaného dlužníka byla v insolvenčním rejstříku zveřejněna téhož dne v 15:06 hodin.

Obsahem věřitelova insolvenčního návrhu je především sdělení, že s dlužníkem uzavřel v průběhu roku 2011 několik smluv o dílo, jež v návrhu blíže konkretizuje, jejichž předmětem bylo provedení konkrétních stavebních prací při zakázkách v Praze, Českých Budějovicích a Třeboni. Dlužník však cenu za dílo uhradil buď po lhůtě splatnosti anebo vůbec, přičemž celková výše pohledávek po lhůtě splatnosti představuje částku ve výši 5,079.007,85 Kč.

V oddílu III. insolvenčního návrhu věřitel odkazuje na účetní závěrku dlužníka za rok 2011, ze které podle něho vyplývá, že celkový objem dlužnickových závazků převyšuje objem jeho pohledávek, přičemž jeho závazky se pohybují ve výši cca 84 mil. Kč, z nichž 13 mil. Kč je po lhůtě splatnosti kratší než 180 dnů a 747 tis. Kč po lhůtě splatnosti delší než 180 dnů. Věřitel z tohoto usuzuje, že je vysoce pravděpodobné, že dlužník má ještě „celou řadu dalších věřitelů, kterým neuhradil jejich splatné pohledávky“. Z údajů z účetní závěrky pak podle věřitele dále vyplývá, že dalšími věřiteli dlužníka pravděpodobně jsou také příslušné finanční orgány, správy sociálního zabezpečení a zdravotní pojišťovny se závazky pohybujícími se kolem 5 mil. Kč. Dle věřitelova názoru lze „téměř s jistotou usuzovat na to, že dlužník má i v současné době vůči uvedeným subjektům závazky v obdobné výši“. Důkazem, jenž by měl potvrdit věřitelem tvrzené skutečnosti, pak je důkaz účetní závěrkou za rok 2011, důkaz dotazem na místně příslušné výše zmíněné orgány a důkaz dotazem na dlužníka.

S ohledem na výše tvrzené skutečnosti pak má věřitel za to, že je zřejmé, že jsou naplněny předpoklady pro zjištění úpadku dlužníka z důvodu platební neschopnosti ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1, 2 insolvenčního zákona, neboť a) dlužník má více věřitelů, b) peněžité závazky dlužníka jsou po dobu delší než 30 dnů po lhůtě splatnosti a c) dlužník není schopen uvedené závazky plnit, kterou dovozuje z toho, že dlužník neplní své závazky po dobu delší 3 měsíců po lhůtě jejich splatnosti.

V závěru svého podání věřitel vzhledem k tomu, že nemá přístup k podkladům týkající se závazků a majetku dlužníka, žádá soud o vydání rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 128 odst. 3 insolvenčního zákona, kterým soud uloží dlužníkovi povinnost předložit seznamy uvedené v ustanovení § 104 odst. 1 insolvenčního zákona.

Podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „IZ“), je dlužník v úpadku, jestliže a) má více věřitelů, b) peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a c) tyto závazky není schopen plnit. Podle § 3 odst. 2 IZ se má za to, že dlužník není schopen plnit své peněžité závazky, jestliže a) zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků, nebo b) je neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti, nebo c) není možné dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek vůči dlužníku výkonem rozhodnutí nebo exekucí, nebo d) nesplnil povinnost předložit seznamy uvedené v § 104 odst. 1 IZ, kterou mu uložil insolvenční soud.

Podle § 103 odst. 2 IZ v insolvenčním návrhu musí být dále uvedeny rozhodující skutečnosti, které osvědčují úpadek dlužníka nebo jeho hrozící úpadek, skutečnosti, ze kterých vyplývá oprávnění podat návrh, není-li insolvenčním navrhovatelem dlužník, označeny důkazy, kterých se insolvenční navrhovatel dovolává, a musí z něj být patrné, čeho se jím insolvenční navrhovatel domáhá.

Podle § 105 IZ, podá-li insolvenční návrh věřitel, je povinen doložit, že má proti dlužníkovi splatnou pohledávku, a k návrhu připojit její přihlášku.

Podle § 128 odst. 1 IZ insolvenční návrh, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý, insolvenční soud odmítne, jestliže pro tyto nedostatky nelze pokračovat v řízení; učiní tak neprodleně, nejpozději do 7 dnů poté, co byl insolvenční návrh podán. Ustanovení § 43 občanského soudního řádu se nepoužije.

Podle § 128 odst. 3 IZ insolvenční soud může rozhodnout, aby mu seznamy uvedené v § 104 odst. 1 předložil i dlužník, který není insolvenčním navrhovatelem; má-li insolvenční navrhovatel vůči dlužníkovi vykonatelnou pohledávku, uloží insolvenční soud tuto povinnost dlužníku vždy.

Podepsaný soud provedl kontrolu věřitelova podaného insolvenčního návrhu z hlediska výše citovaných ustanovení a dospěl k následujícím závěrům.

V posuzovaném případě se věřitel – insolvenční navrhovatel domáhá zjištění dlužníkovy úpadku z titulu jím neuhraných či pozdě uhraných věřitelových pohledávek. Jak soud konstatuje výše, vylíčil věřitel rozhodující skutečnosti týkající se jeho pohledávek za dlužníkem tím, že konkretizoval jednotlivé smlouvy o dílo, jednotlivé částky, které mu byly či nebyly zaplacené, a lhůty splatnosti jednotlivých pohledávek. Pokud jde o uvedení dalších věřitelů dlužníka, insolvenční navrhovatel pouze odkázal na účetní závěrku za rok 2011 s tím,

že z ní vyplývá, že dlužník má „celou řadu dalších věřitelů“, mezi něž je možné zařadit také finanční orgány, správy sociálního zabezpečení či zdravotní pojišťovny.

Podepsaný soud tak s ohledem na shora uvedené konstatuje, že insolvenční návrh neobsahuje náležitosti ustanovení § 103 odst. 2 IZ a je tak neprojednatelný, neboť neobsahuje vylíčení rozhodujících skutečností, které osvědčují úpadek dlužníka, tedy konkrétní údaj alespoň o jednom z dalších dlužníkových věřitelů; věřitel pouze odkázal na účetní závěrku za rok 2011 s tím, že z jejího obsahu lze dovodit větší počet věřitelů dlužníka s pohledávkami po lhůtě splatnosti delší než 30 dnů, jež dlužník není schopen hradit, a tím jeho úpadek. Takový názor soud však neakceptuje. Z hlediska výkladu ustanovení § 103 odst. 2 IZ a rozsáhlé judikatury je třeba, aby věřitelský návrh obsahoval také vylíčení okolností, které osvědčují úpadek dlužníka, a zejména také konkrétní údaje o dalších věřitelích dlužníka a také konkrétní údaje o pohledávkách těchto věřitelů, včetně konkrétních údajů o splatnosti těchto pohledávek v míře, která v případě, že tato tvrzení budou shledána pravdivými, dovolí insolvenčnímu soudu uzavřít, že dlužník je v úpadku (srov. usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 21.12.2011, č.j. 29 NSČR 14/2011-A-20). Soud se proto domnívá, že při absenci uvedení konkrétních věřitelů, výše jejich pohledávek a lhůt splatnosti, trpí věřitelův insolvenční návrh vadou, která brání pokračovat v dalším řízení. Chybějící uvedení konkrétních údajů o dalších dlužníkových věřitelích, resp. alespoň o jednom z nich není zhojeno ani věřitelovým obecným tvrzením o tom, že dlužník splňuje předpoklady pro zjištění úpadku podle ustanovení § 3 odst. 1, 2 IZ, ani jeho odkazem na obsah účetní závěrky za rok 2011, jež tvoří přílohu podaného návrhu.

Pokud jde o žádost věřitele, aby soud sám potvrdil jeho tvrzení provedením důkazu dotazem na příslušné orgány, o nichž se zmiňuje, či aby sám vyzval dlužníka k předložení seznamů ve smyslu ustanovení § 104 odst. 1 IZ, k tomuto soud uvádí, že k takovému postupu je možné přistoupit pouze za situace, kdy by insolvenční návrh byl zcela bezvadný.

Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem proto soud ve smyslu ustanovení § 128 odst. 1 IZ rozhodl o insolvenčním návrhu tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto usnesení, a to k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích.

Toto usnesení se považuje za doručené okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku, dlužníkovi se doručuje i zvláštním způsobem.

Lhůta k podání odvolání začíná běžet ode dne, kdy bylo usnesení doručeno zvláštním způsobem.

Krajský soud v Českých Budějovicích dne 04. května 2012

Bc. Iveta Turková, v.r.
vyšší soudní úřednice

Za správnost vyhotovení:
Bc. Iveta Turková